

Peygamberimizin (aleyhisselam) Vefatı

Peygamberimiz Vedâ Haccında Mina'da bulunduğu sırada; **“Allah'ın yardımı ve zafer günü gelip insanların Allah'ın dînine akın akın girdiklerini görünce, Rabbini överek, tesbîh et! O'ndan af dile! Çünkü O, tövbeleri dâimâ kabul eder.”** meâlindeki en son nâzil olan Nasr sûresi indiğinde Peygamber efendimiz kızı hazret-i Fâtımâ'yı çağırıp; **“Bana kendi vefâtım haber verildi.”** buyurdu. Bunun üzerine ağlamaya başlayan Fâtımâ'ya; **“Ağlama, zîrâ benim ehlimden bana ilk kavuşan sen olacaksın.”** buyurdu.

Sevgili Peygamberimiz vefâtından önce humma hastalığına tutuldu. Bu hastalık 13 gün sürdü. Bu müddetin son 8 gününü hazret-i Âişe'nin odasında geçirdi. Hastalığının ilk günlerinde ve ateşi düştüğü sıralarda mescide çıkıp Eshâbına namaz kıldırıyordu.

Sevgili Peygamberimiz vefât ettiği günün sabah namazı vaktinde mescide açılan odanın kapısındaki perdeyi kaldırdı. Hazret-i Ebû Bekr cemaate sabah namazını kıldırıyordu. Eshâbına bakıp onların namazda saf tutup durduklarını görünce sevinerek tebessüm etti. Sonra da mescide girdi. Resûlullah'ın teşrifini fark eden hazret-i Ebû Bekr mihrabdan çekilmek üzereyken Resûlullah eliyle yerinde durması için işâret edip, oturduğu yerde Ebû Bekr'e radiyallahü anh uyararak sabah namazını kıldı. O gün hastalığı hafiflemişti. Namazdan sonra Eshâb-ı kirâma dönüp; **“Ey insanlar! Siz Allahü teâlânın hıfzındasınız ve sizi Allahü teâlâyâ emânet ettim. Takvâ üzere olun. Allahü teâlâdan korkun. Allahü teâlânın emrini tutun ve itâat edin. Ben bu dâr-ı dünyâdan ayrılıyorum.”** buyurdu. Sonra mescitten odasına geçti. Bu Eshâb-ı kirâmın Resûlullah efendimizi son görüşü oldu.

Rebiülevvel ayının on ikisinde Pazartesi günü öğleden evvel Cebrâil aleyhisselâm gelip; **“Yâ Resûlallah! Cennetleri süslediler, Hûri ve Rıdvan donandı. Allahü teâlâ sana hiç kimseye verilmeyen çok şeyler ihsân etti. Kevser Havzı, Makam-ı Mahmûd ve Şefâat-i ümmet verdi. Kıyâmet günü sen râzı oluncaya kadar ümmetini bağışlar. Yâ Resûlallah; Melek-ül Mevt kapıda beklemektedir. İçeri girmeye izin ister. Şimdiye kadar kimseden izin istememiştir. Bundan sonra da istemez.”** dedi.

Sevgili Peygamberimizin izni üzerine Azrâil aleyhisselâm içeri girip selâm verdi ve sonra; **“Yâ Resûlallah! Allahü teâlâ beni senin huzûruna gönderdi. Senin emrinden dışarı çıkmamamı buyurdu. Dilersen şerefli rûhunu kabz edip ulvî âleme yükselteyim, yoksa dönüp gideyim.”** dedi. Cebrâil aleyhisselâm; **“Ey Habîbullah! Allahü teâlâ sana müştâktır(âşıktır).”** dedi. Sonra selâm verip vedâ ederken; **“Ey Muhammed; Ey Ahmed! Bundan sonra vahiy için bir daha gelmem ve Hak teâlânın haberini yer yüzüne getirmem. Benim maksûdum ve matlûbum sen idin yâ Resûlallah.”** dedi. Bundan sonra Peygamber efendimizin; **“Ey Azrâil vazîfeni yap.”** buyurması üzerine, mübârek rûhunu kabz etti. Böylece Resûl-i ekrem efendimiz Hicretin on birinci yılında (Mîlâdî 632) Rebiülevvel ayının 12'sinde Pazartesi günü öğleden evvel vefât etti. Vefât ettiğinde Kamerî seneye göre 63, şemsî seneye göre 61 yaşında idi.

Kaynak: DinimizIslam.com sitesi